

# Opinó: Col·lapse

La tertúlia dels divendres a Ràdio Vilafant, deixant a part les sempiternes protestes de l'amic contertuli Josep Alayrach, que sempre es queixa que parlo massa (jo, en canvi, l'invito a opinar en lloc de protestar), hem arribat a l'acord unànimе entre el director Toni Guerrero, la moderadora Mercè Maynéi la companya Marina Ramió, que la circulació a Figueres s'ha convertit en el paradigma d'un caos.

Com que a mi no m'agrada criticar sense fonaments i sense intentar esbrinar quines són les causes dels defectes que són objecte de condemna, he intentat explicar de la manera més succinta possible (però sense poder evitar les protestes d'en Josep) el meu diagnòstic al problema.

En primer lloc tenim la constant històrica de la cruïlla de camins est-oest i nord-sud i viceversa sobre la qual es troba instal·lada la ciutat, encara que aquests darrers moviments hagin minvat gràcies a l'autopista i al cinturó de ronda del qual, cal no oblidar-ho, Figueres va disposar molt abans que Girona, una circumstància sobre la qual les diferents administracions no han intervingut de manera pràctica i efectiva al marge d'alguns projectes faraònics i somiatruïtes, com era la pretensió de desviar la carretera d'Olot des de Vilafant a Vilabertran fent un túnel per sota el castell de Sant Ferran.

Però no menys importants que això han estat les contínues activitats urbanístiques que de manera interna ciutadana s'han anat desenvolupant per la totpoderosa gerència d'urbanisme ideada per l'alcalde Vila i entregada al plenipotenciari gerent Xavier Ludovid, l'ombra del qual sembla estendre's sobre la ciutat encara ara: crec que es pot afirma que, sota aquest mandat, cap de les actuacions que s'han portat a terme han estat destinades a afavorir la circulació, ans al contrari, no han provocat sinó enrenous i col·lapses amb les corresponents despeses innecessàries.

De les possibles solucions no hem tingut temps de parlar. Per aquesta «legislatura» municipal ja no hi som a temps de temptejar solucions; només caldria, en tot cas, parar aquest procés de desconstrucció ciutadana i reflexionar, perquè el descontentament, més enllà de la crítica sistemàtica, es va apoderant de l'opinió pública i publicada.

I, així, a veure si podem albirar que el 2019 representi la fi de la maledicció el cotxe i els conductors, que de vegades penso què seria de nosaltres si el benestar econòmic ens hagués permès que, en lloc d'automòbil, a cada família tinguéssim un parell de burros.

Font del document: [http://www.diaridegirona.cat/alt-emporda/2018/02/21/collapse/897163.html?utm\\_source=rss](http://www.diaridegirona.cat/alt-emporda/2018/02/21/collapse/897163.html?utm_source=rss)